

ادامه از صفحه اول

آسیاب به نوبت نبود

پشت پیشخوان کتاب می‌خواند، وقتش را می‌کشت تا ببیند چه سرنوشتی در انتظارش است که سید از در آمد تو و گفت: «چی می‌خونی؟» گفت: «کتاب!» سید گفت: «کور نیستم، می‌بینم که کتاب گذاشت پشت پیشخوان، سید گفت: «چی توش نوشته؟» امیر گفت: «مفصله!» سید گفت: «یه خردش رو بخون…» تلاش کرد بر خودش مسلط باشد، زانوهایش از ترس می‌لرزید. سید گفت: «لال شدی؟» امیر گفت: «کتاب توکویل درباره انقلاب فرانسه‌ست!» سید گفت: «توکویل کیه، بخون ببینم چی زر می‌زنه…» قبول دارم که برای انقلاب فوریه کاری نکردم. اما با وجود این، می‌خواهم این انقلاب، انقلابی صادقانه و متعهد باشد، چراکه آرزو دارم، این آخرین انقلاب باشد، می‌دانم که تنها انقلابی متعهد می‌تواند تداوم داشته باشد، انقلابی که از چیزی دفاع نکند، انقلابی که از همان لحظه تولد عقیم باشد، انقلابی که ویران کند بی‌آنکه بسازد، هیچ نمی‌کند، جز زادن انقلاب بعدی…» امیر احساس می‌کند و از اشتباه نیست، رسول و محمود هم همراهی‌اش می‌کنند. چشم‌های سید از خشم گشاد شده بود. با صدای بلند گفت: «بچه‌های مردم دارند تو جبهه کشته می‌شوند تو نشسته‌ای کنج مغازه دم از انقلاب می‌زنی!» امیر گفت: «نمی‌گذارند بروم جبهه!» سید کیسه خریدش را برداشت و با غیظ از مغازه بیرون رفت. دو هفته بعد، امیر را صدا زدند، رفت جبهه و برگشت. دوباره رفت جبهه و برگشت. بار سوم طولانی‌تر رفت جبهه و برگشت. حال‌وهوایش عوض شده بود. دوباره رفت جبهه و دیگر برگشت. او یکی از این چهره‌هایی است که من جسدت را ندیدم تا همان‌طور که پشت پیشخوان نشسته و کتاب می‌خواند در ذهنم بماند. رسول و محمود در دوم خرداد ۷۶ با شوق به سیاست بازگشتند، تا یک‌بار دیگر بخت خودشان را در سیاست امتحان کنند اما بخت با آنان یار نبود، نه در جبهه جان باختند و نه فرصت آن را پیدا کردند تا بر سر عقیده خود جان بدهند. با اینکه می‌خواستند مرگ‌شان را خوششان انتخاب کنند، مرگ آنان را آن‌گونه که می‌خواست انتخاب کرد و هر دو با هم در تصادفی در جاده جان خود را از دست دادند. آسیاب به نوبت نبود. ما پاره‌ای از آدم‌های دیگریم. آن سه نفر رفتند و تصویرشان زنده ماند. ما هم می‌رویم، تصویر ما چگونه زنده خواهد ماند!

می‌شد انقلاب نکرد؟

با اینکه مشکلات اقتصادی موجب انقلاب است که سال ۵۷ شده است؟ پاسخ از نظر من این است که بسیاری از اقداماتی که در آن مقطع انجام شده، در راستای توسعه پایدار بوده است. البته نقد‌های مختلفی هم دارم، اما باید بین شاه و دولت، تفاوت قائل شد. اوج تقابل شاه با کارشناسان کشور در سال ۵۲ قابل مشاهده است. نگارنده با کارشناسان آن مقطع سازمان برنامه‌بودوجه صحبت کردم. ماجرا از این قرار بوده که شاه دوست داشت مثل سیاست‌های دولت احمدی‌نژاد، دلارهای حاصل از گران‌شدن نفت را بی‌برنامه به واردات کالاهای مصرفی اختصاص دهد و سازمان برنامه مخالف بود. البته آن موقع زور شاه نرسید که سازمان را منحل کند، اما صراحتاً می‌گفت تعدادی مونوپست را در آنجا جمع کرده‌اید تا چوب لای چرخ مملکت بگذارید! به‌رحال از سال ۳۸ تا ۵۶، پنج برنامه توسعه اجرا و ۸۷ میلیارد دلار هزینه شد. نرخ بی‌کاری بک‌رقمی و نرخ رشد اقتصادی هم دورقمی بود. اینکه توزیع درآمد‌ها متوازن بود یا نه، سرفصل دیگری است، اما آنچه مدنظر نگارنده است، این است که شخص شاه عمداً مخالف برنامه‌ریزی بود و می‌خواست قلدرمآبانه دیدگاه‌های خود را تحمیل کند. فراموش نکنیم، آنچه مردم ایران بیش از جیب، زندگی و معیشت به آن اهمیت می‌دهند، حرمت شخص و احترام به انسان‌ها و آزادی‌های آنان است. بسیاری از مردم جامعه دیدند که در این حوزه به بازی گرفته شده‌اند. وقتی شاه اعلام می‌کند حزبی به نام رستاخیز داریم و هرکس نمی‌خواهد در آن فعالیت کند، پاسپورتش را می‌دهیم از کشور برود، مردم احساس تحقیرشدن می‌کنند. هنوز صدای جیغ‌وآله زندانیانی که تنها به این جرم شلاق می‌خورند که چهارم آبان (تولد شاه) شکلات و بیسکویت اهدایی را نپذیرفته بودند، در گوش من است. جامعه‌ای که اسلامی و ایرانی است، نمی‌پذیرد شاه با کارت گیلاس مشروب بزند و در تلویزیون پخش شود. تاریخ شمسی را به تاریخ شاهنشاهی تبدیل کند. البته هرکسی از زائویه خود به موضوع نگاه می‌کند؛ برخی از منظر سیاسی، برخی اخلاقی و برخی مذهبی، اما یادمان باشد همه اینها روی هم فرشته شد. آن روز که با قنداق تفنگ در زمان رضاشاه، چادر از سر زنان کشیدند، این در ذهن مردم مانده بود. وقتی در ۲۸ خرداد ۳۲ دولت قانونی دکتر مصدق سرنگون شد و نخست‌وزیر مردمی امیرحسین وبعد محصور می‌شود و اجازه هیچ انتقادی به کسانی که منتقد بودند، داده نمی‌شود و وقتی ساواک به‌دنبال همه گروه‌های مبارز از استاد و دانشجو، طلبه و مذهبی و مارکسیست می‌گردد، اینها یک‌جا سر بار خواهند کرد. این مدل‌ها در انقلاب ایران، سر بار کرد.

شکوفه حبیب‌زاده؛ حسن روحانی، رئیس‌جمهور، پنجشنبه، در جلسه ستاد ملی بازآفرینی شهری، دستور ساخت ۱۰۰هزار مسکن را صادر کرد؛ خانه‌هایی که قرار است در کام اول در بافت‌های فرسوده و به کمک توسعه‌گران (به‌روزنشده انبوه‌سازان مسکن با تکلیفی بیشتر) در اراضی دولتی ساخته شوند. هوشنگ عشاری، سرپرست شرکت عمران و بهسازی شهری ایران، در گفت‌وگو با «شرق» از برطرف‌شدن نقاط ضعف طرح قبلی برای احیای بافت‌های فرسوده خبر می‌دهد و تلاش‌هایی که بناست به کمک بخش خصوصی، دولت و مردم برای بازآفرینی این مناطق در ۲۷۰ محله کلید بخورد. این مقام مسئول در این گفته‌وگو علاوه‌بر شفاف‌سازی این طرح، به موردی اشاره می‌کند که بحث را کمی با چالش مواجه کرد. چندی پیش مدیرعامل بانک مسکن گفته بود تراز منابع و مصارف صندوق پس‌انداز مسکن یکم در حال منفی‌شدن است و این احتمال وجود دارد که صندوق نتواند به تعهدات تکلیفی خود عمل کند. بر اساس هشدارهایی که رحیمی‌انارکی اعلام کرده بود، احتمال ورشکستگی صندوق پس‌انداز مسکن یکم وجود دارد؛ به‌خصوص که طراحی صندوق به‌گونه‌ای است که تجهیز آن به‌سختی انجام می‌شود و در صورتی‌که روش‌های تجهیز آن را تغییر ندهند، سقوط این صندوق محتمل خواهد بود. این سخنان رحیمی‌انارکی را عشاری‌ر کامل‌آه رد می‌کند و از اشتباه کلّامی او خبر می‌دهد. به گفته عشاری، احتمالاً منظور این مقام مسئول، افزایش سرمایه است، زیرا در مقطعی میزان وام از میزان دریافتی بانک بیشتر می‌شود؛ این به‌معنای سکنه است، نه ورشکستگی. به گفته او، به محض اینکه رسوب وام‌ها اتفاق می‌افتد، سرمایه دوباره جایگزین می‌شود. بانک مسکن می‌گوید دولت باید به رن در این مقوله کمک کند. نهایتاً چند ماه پرداخت وام را متوقف می‌کند تا جبران شود. این یک امر طبیعی است و به معنی ورشکستگی نیست.

۱۰۰هزار مسکن در بافت‌های فرسوده در اراضی دولتی را صادر کرد

ملی بازآفرینی شهری برگزار شد و در آن، هدف قانون برنامه توسعه ششم منی‌بر برنامه ملی سالانه برای توسعه ۳۷۰ محله به تصویب رسید. این برنامه با درنظرگرفتن احیای بافت‌های فرسوده در دستور کار قرار گرفت. ابزارهای تحقق‌پذیری این برنامه را برای آقای روحانی توضیح دادیم. به گفته او، با توجه به مصیقه‌های مالی و منابعی که وجود دارد باید به سراغ بخش‌هایی برویم که کمترین آسیب را در تأمین منابع مالی می‌توانند ببینند و نقش عمده‌اش را بخش خصوصی بازی می‌کند. در مدلی که ارائه شد، رویکرد ما محله‌محوری و بخشی از فعالیت‌هایمان نوسازی و بهسازی مسکن بود. در بخش نوسازی بر اساس خواسته رئیس‌جمهور، به سمت عرضه دولتی رفتیم. بنابراین عرضه دولتی در بافت‌های ناآرام‌تر مدلی شهری را جزء برنامه کاری‌مان قرار دادیم؛ یعنی ضمن اینکه می‌خواهیم برنامه مسکن را در طرح‌مان تأمین کنیم اولا سعی کنیم تراکم پایین باشد و سراغ افزایش تراکم محله نرویم. دوم اینکه فضا‌های عمومی شهری را در طرح خودمان در نظر بگیریم.

۱۰۰ یعنی قرار است محله جدید در اراضی دولتی ایجاد کنید؟ خیر، در همان محله‌ها، اراضی دولتی وجود دارد؛ مثلاً در محله بافت تاریخی، دولت زمین شش، هفت هزارمتری دارد، می‌خواهیم از آنجا شروع کنیم؛ یعنی توسعه‌گر برای ساخت محله باید با مردم وارد مذاکره شود و بگوید ۳۰ درصد من، ۴۰ درصد شما، شهرداری هم بگوید برای گرفتن پروانه باید کوچه دومتری، چهار متر شود و ما با مردم صحبت و بخشی از خانه‌ها را خریداری کرده و به پارک، مدرسه و درمانگاه تبدیل کنیم. بنابراین برنامه این شد که در دل همان بافت فرسوده با تاریخی که اراضی دولتی داریم، طرح را اجرا کنیم. ۱۰۰ توسعه‌گران از کدام بخش هستند؟ بخش خصوصی.

۱۰۰ از این موضوع استقبال شده؟ مذاکره داشته‌اید؟

بخش عمده‌ای را آقای رئیس‌جمهور و آقای وزیر مذاکره داشته‌اند.

۱۰۰ این توسعه‌گران همان انبوه‌سازان هستند؟ تقریباً تفاوت دارند. انبوه‌سازان صرفاً به ساخت‌وساز ورود می‌کنند، اما توسعه‌گر در جریان ساخت‌وساز مسکونی یک جریان تکلیفی هم دارد. مدل ما به این شکل است که روی زمین طرح مصوب می‌گذاریم و در اختیار توسعه‌گر قرار می‌دهیم و او در فضای رقابتی، سه الترناتیو را پیش‌بینی می‌کند؛ هزینه ساخت و سود پیمانکاری، سود سرمایه‌گذاری و ضریب ریسک فروش. در فضای رقابتی هرکس سود کمتری را برای خود قائل شد، برنده می‌شود.

۱۰۰ یعنی مناقصه برگزار می‌کنید؟

بله. برنده مناقصه وقتی کار را تمام کرد به میزان هزینه‌ای که کرده و محاسبه سودهایش، واحدهای ساخته‌شده را به قیمت کارشناسی برای فروش می‌گذارد و به همین ارزش از واحدهای ساخته‌شده

اقتصاد

یک مقام مسئول در وزارت راه‌وشهرسازی اظهارنظر مدیرعامل یک بانک دولتی را رد کرد

سکنه بانک مسکن

روحانی دستور ساخت ۱۰۰هزار مسکن در بافت‌های فرسوده در اراضی دولتی را صادر کرد

برمی‌دارد؛ مثلاً از ۱۰۰ واحد، ۸۰ واحد سهم پیمانکار و ۲۰ واحد سهم دولت می‌شود.

۱۰۰ قیمت‌ها به این صورت بالا نمی‌روند؟

بالاخره باید یا خدا را قبول داشته باشیم یا خرما را. ۱۰۰ به‌رحال مردمی که در این مناطق سکونت دارند، عمدتاً اوضاع مالی مساعدی ندارند. تسهیلاتی از سوی دولت در نظر گرفته شده؟ اولین تسهیلات این است که فرد، وارد جریان خرید زمین نمی‌شود. ما زمین را در اختیار می‌گذاریم که ساخته شود و هزینه‌ای داده نمی‌شود.

۱۰۰ با حذف زمین که عمده قیمت مسکن را به خود اختصاص می‌دهد، پس باید منتظر باشیم قیمت‌ها خیلی پایین‌تر بیایند؟ زمین در قیمت‌گذاری نهایی لحاظ می‌شود. ۱۰۰ پس قیمت زمین در انتهای کار قرار است در نظر گرفته شود. این قیمت، قیمت اصلی زمین خواهد بود یا دولت ارزان‌تر حساب خواهد کرد؟ ما روی زمین قیمت نمی‌گذاریم. به سازنده می‌گوییم روی زمین ما بساز. بعد از ساخته‌شدن، عملاً قیمت زمین هم در ساختمان لحاظ می‌شود. شما وقتی می‌خواهید روی یک خانه بگذارید، قیمت زمین را که جداگانه محاسبه نمی‌کنید؛ بنابراین چون روی زمین قیمت نمی‌گذاریم، تخفیفی هم ندارد.

۱۰۰ پس قیمت واحدهای جدید بالا می‌رود. وقتی کسی که در بافت فرسوده است و پولی برای نوسازی ندارد، چطور این جابه‌جایی و هزینه‌کرد را بپذیرد؟ توسعه‌گر روی اراضی دولتی خانه را می‌سازد، نه روی زمین مردم. ۸۰ واحد هم برای هزینه‌کرد خود او دولت می‌گیرد. در اینجا، این توسعه‌گر ملزم است ۴۰ درصد یعنی ۵۰ درصد واحدهای سهم خودش را با ضریب ۱۰۲ با ساکنان معاوضه کند؛ یعنی شما که آنجا خانه‌ای ۶۰متری دارید، توسعه‌گر ملزم است یک واحد ۷۲متری به شما بدهد.

۱۰۰ مابه‌التفاوت قیمت هم باید پرداخت شود؟ ۱۰۲ قیمت به ارزش ملک بستگی دارد. ۱۰۰ مگر ممکن است قیمت مسکن نوساز پایین‌تر از مسکن چندسال‌ساخت و فرسوده باشد؟ بله؛ مثلاً هزینه ساخت در منطقه تهران پایین‌تر و در منطقه ۱۸ بالاتر است؛ بنابراین ممکن است در یک محله، توسعه‌گر مجبور باشد علاوه بر جابه‌جایی، پولی هم دستی به صاحب خانه بدهد؛ اما در منطقه دیگر هزینه‌های «بره‌بر» شود. ۱۰۰ یعنی مذاکره خارج از محله مدنظر هم می‌تواند باشد؟ توسعه‌گر ملزم است ۵۰ درصد واحدها را به ساکنان همان منطقه بدهد.

۱۰۰ توسعه‌گر نیمی از سهم را با چه کسی معاوضه خواهد کرد؟ چطور انتخاب می‌کند یا کدام صاحب ملک وارد مذاکره شود؟

ما الزامی نمی‌دهیم؛ الزام‌شان به این است با کسی که در آن محله است، وارد مذاکره شوند. ۱۰۰ در این مذاکرات رانت ایجاد نمی‌شود؟ مذاکره با توافق است. توسعه‌گر به محله می‌رود. دولت نمی‌خواهد دخالت کند، صرفاً می‌خواهیم فرایند فضای کارشان را تسهیل کنیم. در سال‌های اول، این مذاکره با انتخاب تسهیل‌گر خواهد بود؛ اما در سال دوازدهم که پایان این طرح است، دیگر انتخابی در کار نیست. توسعه‌گر مجبور است ملک نوساز را به خر خانه فرسوده‌ای که باقی مانده بود، معاوضه کند. درهرحال، همه‌چیز به فضای مذاکره توافقی بستگی دارد. هر دو مناقشان نمی‌کنند. توسعه‌گر می‌خواهد واحد ساخته‌شده‌اش را بفروشد و الزام هم دارد؛ بنابراین در قیمت‌گذاری کوتاه می‌آید. اوایل کار راحت است؛ اما در آخر کار هر دو مجبور هستند و احتمال است به هم زور بگویند.

در آخر کار ممکن است واحدهای ساخته‌شده روی

این برنامه مشمول بافت‌های ناآرام‌شد شهری است. اگر در سکونتگاه‌های غیررسمی هم دولت زمین داشته باشد، مشکلی نداریم، اما در سکونتگاه‌های غیررسمی زمین کافی نداریم. بنابراین فعلاً روی بافت فرسوده تمرکز کرده‌ایم.

۱۰۰ این برنامه آغاز طرح ملی بازآفرینی پایدار شهری است. در ادامه برنامه‌ها قرار است برای سکونتگاه‌های غیررسمی چه کار کنید؟

در این طرح هر سه بافت تاریخی، فرسوده و سکونتگاه غیررسمی در نظر گرفته شده است. برنامه‌های معطوف به سکونتگاه‌های غیررسمی در قالب پرداخت به‌زیربناها و زیرساخت‌ها در نظر گرفته می‌شود. اگر نسبتی در نظر بگیریم، در بافت‌های فرسوده و تاریخی بخش مسکن غالب است و غالب بخش رونمایی و زیربنایی در سکونتگاه غیررسمی در نظر گرفته می‌شود. جریان اجتماعی، ارتقای توانمندسازی یا توانمندی اقتصادی و اجتماعی مردم بین هر دو مشترک است. قرار است سالی صد هزار واحد تولید شود. استفاده از اراضی دولتی برای نوسازی مسکن، شتاب‌دهی به تحقق برنامه ملی بازآفرینی شهری است. بنابراین از لحاظ عدد، قرار است صد هزار واحد تولید شود. اراضی دولتی و شهرداری ظرفیت تقریباً ۱۰ هزار واحد را دارند که اگر به این روش شروع شود، کمک بسیار خوبی به طرح پیشگاه که در آینده برای تولید صد هزار واحد داریم، خواهد بود.

۱۰۰ قبلاً که قرار بود وام ۶۰میلیونی داده شود. در این مدت به عقیده کارشناسان کار خاصی نشده و حتی همکاری از سوی بانک‌ها صورت نگرفته است. اما اکنون که پروژه‌های پیششار روی زمین‌های دولتی مطرح شده و سرمایه‌گذاران آتچنانی از آن استقبال کرده‌اند، شاهد هستیم که رویکرد تغییر کرده. چرا قبلاً تخصیص منابع صورت نمی‌گرفت، اما اکنون چنین برنامه‌ای پیش‌رواست؟

در برنامه قبلی، دولت وعده پرداخت یارانه را به وام‌گیرندگان داده بود. دولت از محل یارانه‌ها یا پیش‌بینی کرده بود، اما در تأمین نیازهای خود از محل هدفمندکردن یارانه‌ها بازماند. طبیعتاً نتوانست خودش را اداره کند و به جای دیگری هم قرض دهد. سال اول مردم استقبال کردند، ۴۰، ۵۰ هزار نفر ثبت‌نام کردند و وام گرفتند و بعد متوجه شدند بانک به دولت اعلام کرد که من فعلاً پول ندارم و تا به حال هم یک ریال داده نشده.

عدم موفقیت به‌خاطر این بود که برایش منبع مالی پیش‌بینی کرده بودند که محقق نشد. تفاوت این دو طرح این است که مبنای تحقق‌پذیری آن منابع مالی وابسته به هدفمندکردن یارانه بوده و این چنین ممکن نشد. شکست خورد، اما مبنای اصلی این موفقیت است که وجود دارد. قرار نیست به کسی التماس کنیم که ما به زمین بده. این زمین برای دولت است و اختیارش در دست خودمان است. قرار نیست از جای دیگر بخواهیم، نیازی به اخذ مصوبه مجلس و دولت ندارد، اختیار اراضی دولتی در اختیار ماست و شهرداری هم اختیار زمین‌هایش را دارد. رئیس دولت هم به اعضای دولت فشار می‌آورد که این کار را به سرعت انجام دهید. پس همه چیز مهیاست که این اتفاق بیفتد. قرار است توسعه‌گران برای ساخت ۱۰۰اصد هزار واحد با مردم وارد مذاکره شوند. بنابراین این طرح تکثیر می‌شود. خوبی تکثیرشدن این است که اکنون صد واحد می‌سازد و سال بعد مردم متوجه خوبی این کار می‌شوند و کم‌کم خودشان سراغ توسعه‌گر‌ها خواهند رفت. سهم اراضی دولت به خدمات عمومی مختص می‌شود و بخش خصوصی که برای ساخت پارک، زمین نمی‌دهد (مگر اینکه خیر باشد)، نفع می‌برد و دولت هم اراضی‌اش را در اختیار فضاهای عمومی می‌گذارد و چون قابلیت تکثیر دارد، حتما سرعت بهتر و بیشتری را نسبت به مدل قبلی خواهد داشت. از طرف دیگر دارایی اولیه موجود، زمین است. تنها چیزی که اینجا برای انبوه‌سازان دنبالش هستیم، این است که ابزار تشویقی ایجاد کنیم که خریداران بایاند و مشتری ایجاد کنیم. مشتری را صندوق یکم پیش‌بینی کردیم که از محل سپرده‌گذاری هر روز هم تقاضاها بیشتر می‌شود.

۱۰۰ آن‌گونه که مدیرعامل بانک مسکن گفته، تراز مالی صندوق یکم منفی است که ظن ورشکستگی آن می‌رود…»

نه این طور نیست. احتمالاً منظورش افزایش سرمایه است. مدل صندوق‌ها به این صورت است؛ پولی که از مردم می‌گیرند، امروز یک نفر ثبت‌نام می‌کند، ماه ۱۲ مثلاً ۳۰۰ هزار نفر، صدام پول زیاد می‌شود. از سال دوم، وام پرداخت می‌کنند. در نقطه‌ای میزان وام از میزان دریافتی بیشتر می‌شود. این ورشکستگی نیست، سکنه است. به محض اینکه رسوب وام‌ها اتفاق می‌افتد، سرمایه دوباره جایگزین می‌شود. بانک مسکن می‌گوید این نقطه را دولت به من کمک کند. نهایتاً چند ماه پرداخت وام را متوقف می‌کند تا جبران شود. این یک امر طبیعی است و به معنی ورشکستگی نیست. باید بگویند در نقطه‌ای دچار کسری می‌شویم که دولت باید تأمین کند. تا اقساط وام‌های اولیه برگردد، نقدینگی کم می‌شود و دولت باید جبران کند.

خبر

دیدار معاون سیاسی ظریف با مقامات اروپایی در پاریس

● معاون سیاسی وزیر امور خارجه کشورمان در حاشیه کنفرانس یورومانی در پاریس، با آلستر برت، معاون وزیر امور خارجه انگلیس، دیدار و گفت‌وگو کرد.به گزارش ایسنا، سیدعباس عراقچی پیش از این با مونتانیو درویرو دبیرکل و مدیر سیاسی وزارت خارجه فرانسه و اوتین، مشاور بین‌الملل کاخ الیزه نیز دیدار کرده بود.در این دیدارها، آخرین وضعیت برجام و نیز مسائل مورد علاقه طرفین در حوزه‌های دوجانبه، منطقه‌ای و بین‌المللی مورد بحث و تبادل نظر قرار گرفت.کنفرانس یورومانی روز پنجشنبه ۱۹ بهمن با حضور مقامات مالی، بانکی و اقتصادی ایران و اروپا در پاریس برگزار شد و موضوع ایران اختصاص داشت. عراقچی در جلسه اختتامیه این کنفرانس سخنرانی کرد.

بازگرداندن اضافه‌دریافتی از خریداران خودروهای وارداتی

● اضافه‌دریافتی از خریداران خودروهای وارداتی به آنها پس داده می‌شود. به گزارش ایسنا، فرهاد احتشام‌زاد، نایب‌رئیس انجمن واردکنندگان خودرو با بیان این نکته که دولت و به‌طور خاص وزارت صنعت، معدن و تجارت باید هرچه زودتر در راستای اجرائی‌شدن حکم اخیر دیوان عدالت اداری اقدام کند و تعرفه‌های واردات خودرو را به نرخ‌های سابق بازگردانند، گفت: شرکت‌های واردکننده خودرو نیز پس از بازگشت تعرفه‌های واردات به نرخ‌های سابق، مابه‌التفاوت قیمت دریافتی را به مشتریان بازخواهند گرداند. نایب‌رئیس انجمن واردکنندگان خودرو درباره سازوکار پس‌دادن این اضافه‌دریافتی‌ها به مشتریان گفت: پس از اقدام عملی دولت در کاهش تعرفه‌ها باید جلسه مشترکی با حضور وزارت صنعت، معدن و تجارت، وزارت امور اقتصادی و دارایی و دیگر سازمان‌های دولتی مربوطه و انجمن واردکنندگان خودرو برگزار و فرایند بازگرداندن اضافه‌ووجه پرداختی از سوی شرکت‌های واردکننده خودرو در حدود یک ماه اخیر مشخص و نسبت به این کار اقدام شود. پس از آن نیز شرکت‌های واردکننده خودرو مابه‌التفاوت قیمت‌های پیشین و جدید خودروها را به مشتریان بازخواهند گرداند. اوخبر هفته گذشته حکم دیوان عدالت اداری مبنی بر توقف اجرای مصوبه اخیر دولت در زمینه افزایش تعرفه واردات خودرو منتشر شد.

وزیر نفت: نوسازی تجهیزات نفت ۱۰میلیارد دلار هزینه دارد

● بیژن نامدارزنگنه، وزیر نفت جمهوری اسلامی ایران با اشاره به مستهلک‌شدن تأسیسات نفتی کشور گفت: از عمر این تأسیسات بیش از ۶۰ سال می‌گذرد و روزانه ۲۰ مورد سوراخ لوله‌های نفت به ما گزارش می‌شود. به گزارش ایسنا، زنگنه که در شورای اداری گچساران سخن می‌گفت، اضافه کرد: ما در صنعت نفت در وضعیتی هستیم که نیاز به کمک داریم زیرا این صنعت دارای مشکلات بسیاری است که می‌توان با همیاری آنها را مرتفع کرد. اگر نفت صدمه یا لطمه‌ای ببیند، صنعت کشور لطمه خواهد دید.

کمیته تأیید صلاحیت و اهلیت متقاضیان تسهیلات تشکیل شد

● علاءالدین ازوجی، مدیرکل توسعه اشتغال و سیاست‌های بازار کار وزارت کار از تشکیل کمیته‌ای برای نظارت بر تسهیلات اشتغال خبر داد و گفت: هم متقاضیان اشتغال و هم متقاضیان توسعه کسب‌وکار می‌توانند در سامانه کار ثبت‌نام کنند. به گزارش «مهر»، این مقام مسئول وزارت کار با اشاره به بررسی صلاحیت و اهلیت متقاضیان تسهیلات اشتغال گفت: تمام طرح‌های مشمول تسهیلات برای جلوگیری از انحراف منابع، پیش از اجرا، حین اجرا و پس از توسعه و تکمیل طرح از سوی تیم نظارت مورد بازدید قرار می‌گیرند. به گفته ازوجی در سطح ملی یک کمیته ۲۵نفره متشکل از کارشناسان صاحب صلاحیت برای نظارت بر تسهیلات پرداختی اشتغال در استان‌های مختلف تشکیل شده است. مدیرکل توسعه اشتغال و سیاست‌های بازار کار وزارت کار همچنین اضافه کرد: با این نظارت، استان‌ها نمی‌توانند به طرح‌های فاقد صلاحیت، تسهیلات پرداخت کنند؛ در عین حال اگر کارشناسان احساس کردند طرح مربوطه با اهداف ایجاد اشتغال مغایرت دارد، در چارچوب دستورالعمل برخورد‌های لازم صورت خواهد گرفت.

افزایش سقف برداشت از عابر بانک‌ها در شب عید

● داوود محمدبیگی، معاون اداره نظام‌های پرداخت بانک مرکزی با اشاره به تمهیدات اندیشیده‌شده از سوی بانک مرکزی برای دو ماه پایانی سال گفت: در ماه‌های پایانی سال، بانک‌ها، شرکت‌های ارائه‌دهنده خدمات پرداخت و همچنین بانک مرکزی در حالت آماده‌باش قرار گرفته و شیفتهای کاری نیز افزایش می‌یابد. به گزارش «مهر» این مقام مسئول با اشاره به افزایش حدود ۲۰ تا ۳۰ درصدی تراکنش‌ها در این ایام گفت: افزایش سقف برداشت با توجه به شرایط خاص پایانی سال و نیاز مردم به وجه نقد، تا سقف ۵۰۰ هزار تومان به‌صورت داخلی در هر بانک در دستور کار است.